

Slovenskej republiky

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: **JUDr. M.**, N., zast. JUDr. M., advokátkou, Š., proti žalovanému: **JUDr. L.**, Š. o zaplatenie 489 508 Sk a prísl., na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. novembra 2007 č.k. 7 Cob 30/07-212 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. novembra 2007 č.k. 7 Cob 30/07-212 **z a m i e t a**.

Žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Bratislave II, rozsudkom zo dňa 19.3.2007 č.k. 22 Cb 251/02-173 zamietol žalobcu žalobkyne voči žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý mu vznikol tým, že jej nevyplatil jej podiel na odmene za spoločné poskytovanie právnych služieb spoločnosti K.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala nárok na časť odmeny, ktorá bola vyplatená žalovanému, takže nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu.

Na základe odvolania žalobkyne, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni 489 508 Sk spolu so 17,5 % úrokom z omeškania od 24.5.2002 do 9.6.2002 zo sumy 162 000 Sk; od 10.6.2002 zo sumy 154 949 Sk; od 11.6.2002

do 27.6.2002 zo sumy 235 949,50 Sk; od 28.6.2002 do 20.8.2002 zo sumy 225 208,15 Sk; od 21.8.2002 do 17.10.2002 zo sumy 250 308,15 Sk; od 21.8.2002 do 17.10.2002 zo sumy 250 308,15 Sk; od 18.10.2002 do 19.12.2002 zo sumy 346 708,15 Sk; od 20.12.2002 do 18.20.2003 zo sumy 371 708,15 Sk; od 19.2.2003 do 29.4.2003 zo sumy 412 208,15 Sk od 30.4.2003 do 8.6.2003 zo sumy 392 058,05 Sk; od 9.6.2003 do zaplata z sumy 489 498,05 Sk a zaplatiť žalobkyni náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 171 655 Sk.

Odvolací súd mal za preukázané, že sporové strany uzavreli spoločne zmluvu o poskytovaní právnych služieb s obchodnou spoločnosťou K. Bratislava dňa 31.3.2002. Podľa čl. III bod 1.A. sporovým stranám bola poskytovaná paušálna odmena 900 Sk/hod v rozsahu 180 hodín v príslušnom kalendárnom mesiaci.

Súd dospel k záveru, že žalovaný nepreukázal, že by žalobkyni uhradil z paušálnej odmeny za mesiac apríl až jún 2002 nejakú sumu. Žalovaný taktiež nepreukázal, že by iba on poskytol právne služby podľa zmluvy o poskytovaní právnych služieb K. a preto žalobkyni nevznikol nárok na úhradu paušálnej odmeny. Návrh zmluvy o advokátskom spoločenstve, ktoré žalovaný predložil žalobkyni, nebol z jej strany akceptovaný, takže nemohlo dôjsť k dohode o odmene v pomere 80:20 a ani žalovaný nepreukázal, že by žalovanej vyplatil navrhovaných 20 % z paušálnej odmeny. Z výpovede svedka Ing. I. súd prvého stupňa zistil, že paušálna odmena sa mala deliť medzi sporovými stranami na polovicu. O konečnej dohode sporových strán svedok nemal vedomosť.

Odvolací súd ustálil, že medzi sporovými stranami bola ústna dohoda o spolupráci a to dohoda o spoločenstve advokátov. Ak by sa v tejto dohode účastníci dohodli na hradení nákladov a delení zisku v pomere 80:20 v prospech advokáta, ktorý sa pričínil o získanie klienta, nebol dôvod na dodatočné vypracovanie písomného návrhu o advokátskom spoločenstve, v ktorom je podstatné práve iba toto novonavrhnuté delenie podielu zisku.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal dovolanie žalovaný a navrhol ho zrušiť. Prípustnosť dovolania odôvodňuje § 238 ods. 1 O.s.p. a dôvodom dovolania je, že odvolací súd nesprávne právne vec posúdil. Nesúhlasí s názorom súdu, že vzťahy medzi žalobkyňou a žalovaným treba podriaďiť ustanoveniam Obchodného zákonníka.

Dovolateľ nepopiera, že pôvodne mali úmysel so žalobkyňou uzavrieť písomnú dohodu o spoločnom výkone advokácie podľa § 10 zák. č. 132/1990 Zb. Žalobkyňa návrh žalovaného

neakceptovala, preto k dohode nedošlo a dovolateľ jej neprideľoval žiadnu prácu ani účasť na riešení problémov, ani na to nemal žiadny právny titul.

Uznáva, že pretože k dohode nedošlo, jej účastníci poskytovali právne služby popri sebe samostatne žalobkyni tak vznikol nárok na zaplatenie odmeny za takto poskytnuté služby klientovi. Tá si však voči klientovi nikdy neuplatnila.

Tvrdenie svedka J., ktorý je podľa neho vo veci zaujatý, že takáto dohoda o delení existovala však nebola ničím doložená, bola účelová a nepravdivá a vedená snahou poškodiť dovolateľa.

Je názoru, že pokiaľ nedošlo k písomnej dohode ani k inému konkludentnému uzatvoreniu zmluvy o spoločnom poskytovaní právnych služieb, čo v rozpore s preukázanou skutočnosťou deklaruje odvolací súd, nemožno vychádzať z toho, že obidve strany sa dohodli na del'be 50:50. Naopak všetky činnosti vykonával výhradne dovolateľ, o čom svedčí i korešpondencia a rozhodnutia súdov, v ktorých dovolateľ, okrem iného, klienta podľa uvedenej zmluvy zastupoval.

Žalobkyňa žiadny takýto doklad nemá, inak by ho pred súdom prvého stupňa predložila.

Nesprávny je podľa jeho názoru aj záver súdu, že keď existuje dohoda so žalobkyňou o del'be nákladov spojených s prevádzkou a nájmom kancelárie v pomere 50:50 tak, že existuje aj dohoda o del'be v rovnakom pomere poskytnutej odmeny.

Namieta taktiež výšku priznaných trov právneho zastúpenia.

K dovolaniu sa vyjadrila žalobkyňa a navrhla rozsudok odvolacieho súdu potvrdiť.

Nesúhlasí s tvrdením dovolateľa, že nebytové priestory poskytol žalobkyni v dobrej viere do času, kým získa klientov a bude platiť náhrady sám a potom dôjde k vysporiadaniu.

Je presvedčená, že v súdnom konaní jednoznačne preukázala, že klientovi poskytovala zmluvne dojednané právne služby a žalovaný nepreukázal opak. Je názoru, že nie je podstatné, či jej prideliťoval alebo neprideľoval prácu voči klientovi boli v rovnakom postavení. V konaní bolo jednoznačne podľa nej taktiež preukázané, že žalovaný sa len pokúšal znížiť iba k žalobkyni odmenu dojednanú v zmluve o poskytovaní právnych služieb, ako to vyplýva z jeho predloženej zmluvy o delení odmeny 80:20.

Upozorňuje na to, že dovolateľ na jednej strane v konaní uvádza, že sa so žalobkyňou dohodol na delení odmeny 80:20 a na druhej strane tvrdí, že medzi nimi k žiadnej dohode nedošlo. Spresňuje, že ona si nemohla uplatniť svoj nárok na odmenu za poskytovanie právnych

služieb voči K., pretože na základe tejto zmluvy o poskytovaní právnych služieb klient platil na súkromný účet žalovaného, ktorý bol uvedený v tejto zmluve. Ak by K. platil žalobkyni vzniklo by tak bezdôvodné obohatenie na jej úkor.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací po zistení, že dovolanie je prípustné podľa § 238 ods. 1 O.s.p. prejednal dovolanie v súlade s § 243a ods. 1 O.s.p. bez pojednávania a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

Zo spisového materiálu dovolací súd zistil, že dňa 31.3.2002 uzavreli žalobkyňa a žalovaný ako právnici na jednej strane a spoločnosť K. na druhej strane zmluvu o poskytovaní právnych služieb. Odmenu za poskytovanú právnu pomoc klient platil podľa tejto zmluvy na účet žalovaného. Žalovaný zaslal žalobkyni dohodu o spoločenstve advokátov, v ktorom navrhol delenie podielu v pomere 80:20 v jeho prospech, s ktorým žalobkyňa nesúhlasila, pretože podľa ústnej dohody pri uzatváraní zmluvy s K. sa dohodli na pomere 50:50. Pokiaľ ide o náhradu nákladov za spoločné užívanie kancelárie, tam si žalovaný uplatnil a aj súdom mu bola priznaná náhrada voči žalobkyni v pomere 50:50.

Vzhľadom na to, že k dohode o spôsobe vysporiadania finančných prostriedkov za poskytovania právnych služieb nedošlo a žalovaný žalobkyni nezaplatil žiadnu finančnú čiastku, žalobkyňa sa domáha na žalovanom vydaní bezdôvodného obohatenia, ktoré mu vzniklo ponechaním si úhrady celej odmeny na účte.

Dovolací súd uzavrel, že konštatovanie odvolacieho súdu, podľa ktorého žalovaný nepreukázal, že by len on sám poskytoval klientovi právne služby, je správne. Preukazuje to najmä svedecká výpoveď Ing. I., generálneho riaditeľa spoločnosti K., v spise sa nachádzajúca korešpondencia žalobkyne s týmto svedkom ako klientom a nepriamo to potvrdil aj žalovaný tým, že si voči žalobkyni uplatnil náhradu za spoločné používanie kancelárie v pomere 50:50 a takúto náhradu mu súd aj priznal.

Dovolací súd sa plne stotožnil aj so záverom odvolacieho súdu, kde sa uvádza, že sporové strany sa dohodli na spolupráci ústnou dohodou o spoločenstve advokátov. Ak by boli chceli hrať náklady a zisk v pomere 80:20 v prospech tohto z advokátov, ktorý sa pričínal o získanie klienta, nič im nebránilo o tomto delení uzavrieť písomnú dohodu.

Na tomto základe sa dovolací súd plne stotožnil s právnym záverom odvolacieho súdu, stotožnil sa tiež s jeho názorom, že ide o obchodnoprávny vzťah, pretože obe strany sú podnikateľmi a v spore ide o záväzkový vzťah, ktorý vznikol pri ich podnikateľskej činnosti a preto dovolanie žalovaného podľa § 238 ods. 1 O.s.p. veta po bodkočiarku O.s.p. zamietol.

Úspešnej žalobkyni vznikli v zmysle § 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 a §142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov dovolacieho konania. Pretože jej žiadne trovy nevznikli dovolací súd jej ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 17. júla 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu